

EUROSOLAR

Associació Europea per les Energies Renovables

Secció catalana

c/o Bústia verda

Apartat de Correus 10095, E-08080 Barcelona

Tf. +34-93-2680607

e-mail: eurosolar@energiasostenible.org

Web: www.eurosolar.org, www.energiasostenible.org

COMUNICAT DE PREMSA, 1 d'abril de 2021

**Deixem de jugar, d'una vegada per sempre, de manera irresponsable,
amb les renovables**

La secció local d'EUROSOLAR – Associació Europea per les Energies Renovables ha tingut notícia d'un Manifest, datat el març de 2021, de l'auto-anomenada Federació d'Ecologistes de Catalunya on es fan un seguit de demandes, com ara la derogació del Decret Llei 16/2019 (punt 1 del Manifest) i la paralització immediata de la tramitació de tots els projectes de renovables (punt 2 del Manifest).

Abans d'entrar en detall en el contingut del manifest, **EUROSOLAR vol manifestar pel que fa al punt 1: el Decret Llei, proposat pel Govern i aprovat pel Parlament, és una de les concrecions de la Declaració d'emergència climàtica feta pel Govern el 14 de maig de 2019, i és coherent amb el Pacte Nacional per a la Transició Energètica de Catalunya i la Llei 16/2017 del Canvi Climàtic i, abans de ser adoptades, ambdues iniciatives van comptar amb sengles processos de participació ciutadana, en les quals Eurosolar hi va ser participip.**

I pel que fa al punt 2: EURO SOLAR és manifesta totalment en contra de qualsevol mena de paralització de la tramitació dels projectes de renovables, doncs Catalunya gràcies als mals governs, pel que fa a les renovables, de CiU i del tripartit, està en una posició molt preocupant pel que fa al compliment dels compromisos climàtics acordats a París, i pel que fa a fer honor al Pacte Nacional per a la Transició Energètica de Catalunya.

Amb aquest nou Manifest de la Federació EdC es mostra, una vegada més, a qui fan el joc o al servei de qui estan. Des d'EUROSOLAR volem recordar a la societat catalana que algunes de les associacions de la Federació, prenent la posició que prenen, fan el joc a les forces més reaccionàries que, globalment, malden per sotmetre sota el seu jou a tota la societat. I aquesta forma de domini l'exerceixen imposant ginys tecnològics com ara els reactors nuclears (que requereixen secretisme, opacitat i militarització, enverinant radiactivament la biosfera) i les centrals tèrmiques que cremen combustibles fòssils (que emeten ingents quantitats de gasos d'efecte hivernacle, destarotant i escalfant l'atmosfera).

No és pas nova la posició d'aquests grups que promouen el Manifest. Ja a l'**octubre de 1997**, el **Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear** va adreçar una **Carta Oberta** a les entitats agrupades entorn d'Energia Neta – Campanya per la desnuclearització de Catalunya, entre les que ja hi havia les entitats que ara han fet públic el Manifest. Aleshores, fa 24 anys, ja van fer un "*Manifest per un desenvolupament ple i regulat de l'energia eòlica a Catalunya*", on ja s'oposaven al desenvolupament de l'energia eòlica. En l'esmentada Carta oberta, el GCTPFNN ja els deia que fer oposició a l'eòlica a Catalunya, a finals del anys noranta, significava defensar, a la pràctica, la continuació del funcionament dels reactors nuclears. Avui, continua essent plenament vigent l'afirmació que es feia en la Carta Oberta.

Mes endavant, al juny de 2011, EUROSOLAR va fer públic, mitjançant un **Comunicat**, un **Informe** on es posaven de manifest les vinculacions d'aquests grups, que formen part de la Federació d'EdC, amb el fonamentalisme nuclear. Avui el logo d'aquests grups continua estant en la mateixa pàgina web que es denunciava en l'informe citat.

En el comunicat de la Federació EdC, amb el pompós títol de "*Manifest per un model energètic sostenible a Catalunya*", es fan un seguit de consideracions i afirmacions, si més no qüestionables i, fins i tot, en alguns cassos, falses.

Afirmen: "*Arran de l'aprovació del Decret Llei 16/2019 s'ha iniciat una acceleració en la tramitació de projectes de centrals eòliques i fotovoltaïques*". El Decret Llei es va fer, segons el text del mateix Decret Llei, per "*Adoptar les mesures de simplificació administrativa necessàries per eliminar els obstacles que puguin posar en perill l'assoliment dels objectius en matèria de mitigació del canvi climàtic i transició energètica*", donat que el Govern havia fet una Declaració d'emergència climàtica i Catalunya estava en una pràctica paralització d'instal·lacions de generació amb fonts renovables.

Si es fa un xic de memòria, podem recordar que a Catalunya hi ha hagut dos intents de regular la implantació de renovables:

- 1) el dissortat el Decret 174/2002 d'11 de juny, regulador de la implantació de l'energia eòlica a Catalunya, fet pel mal govern, pel que fa a l'energia, de CiU (recordem que el MH President era de l'opinió que 'el futur són les tèrmiques i les nuclears'), impedia de facto posar aprofitaments eòlics a determinats indrets, en alguns dels quals es manifestava un molt bon règim de vent.
- 2) el desgraciat Decret 147/2009, de 22 de setembre, pel qual es regulen els procediments administratius aplicables per a la implantació de parcs eòlics i instal·lacions fotovoltaïques a Catalunya, va ser fet pel govern tripartit, i va comportar la pràctica paralització, durant molts anys, dels projectes eòlics i solars a Catalunya.

En aquest marc, de pràctica paralització, només es va posar en funcionament (març 2018) un únic projecte, d'un sol aerogenerador: el projecte comunitari Viure de l'aire, fet realitat amb les aportacions de cap a 600 persones físiques i jurídiques, que van ser capaces d'aplegar cap a 2.800.000 € per materialitzar-lo. L'administració catalana, amb els Decrets 174/2002 i 147/2009, va tardar 5 anys en lliurar les corresponents

autoritzacions. Per això era més necessari que mai derogar els dos Decrets d'una vegada.

Davant d'això, EUROSOLAR vol exposar, a la Federació que ha publicat el Manifest, el simple fet que el primer projecte eòlic popular i comunitari que s'ha materialitzat a Catalunya (i al sud d'Europa), i en el que participen més de 600 persones, va patir un tràmit administratiu que va durar 5 anys (març 2012 – maig 2017). Cinc anys per posar un sol aerogenerador! Tot un exemple de democratització de la generació col·lectiva d'energia, tardant més de 5 anys per disposar l'autorització administrativa. No és aquesta una raó per la qual s'ha de defensar la simplificació administrativa?

Doncs bé, el Decret Llei 16/2019 va ser fet, i aprovat molt majoritàriament al Parlament, per derogar els dos nefastos Decrets esmentats, per respondre i ser coherents amb la Declaració d'Emergència Climàtica feta pel mateix govern de la Generalitat el 14 de maig de 2019, declaració que implica, juntament amb el Pacte Nacional per a la Transició Energètica a Catalunya, el capgirament del sistema energètic heretat del franquisme, i perpetuat pels hereus del règim del 78.

El Manifest dels EdC comença afirmant: *“El Decret Llei 16/2019 . . . afecta molt negativament i posa en greu perill el futur de molts espais naturals de gran importància ecològica, de paisatges de valor incalculable, de zones d'importància geològica, històrica i cultural, d'àrees importants pel futur d'una agricultura de qualitat i en greu perill la conservació de biodiversitat i afavorint la seva pèrdua, causant la mort de milers d'espècies en perill d'extinció i alterant els seus hàbitats”*.

Si a dia d'avui encara no hi ha funcionant cap projecte que s'hagi autoritzat amb l'esmentat Decret Llei, fer afirmacions d'aquesta mena mostra una manca de rigor i de seriositat que clama al cel, doncs posa al descobert que segurament ni tan sols s'han llegit el Decret Llei que, per cent, no és pas un camí de roses per qui vulgui fer un projecte d'energies renovables.

No es pot dir alegrament que *“el Decret-Llei afecta molt negativament i posa en greu perill el futur de molts espais naturals”*, quan la principal amenaça al manteniment de les funcions ecològiques que fan els sistemes naturals (siguin espais naturals protegits o sense protecció) és precisament l'augment de les temperatures a causa de canvi climàtic que està ocasionant l'addició a la crema de combustible fòssils.

Eurosolar considera que no hi ha contradicció entre disposar d'espais naturals dotats de bona salut ecològica i disposar d'un sistema energètic 100% renovable, distribuït i participat de forma democràtica, doncs la compatibilitat entre espais naturals i tecnologies renovables depèn de cada projecte i de cada espai concret. Hi haurà cassos en que hi hagi compatibilitat i en altres incompatibilitat. Ni socialment, ni ecològicament, no serveix de res fer regulacions burocràticament uniformitzadores, doncs s'ha demostrat abastament que no resolen el problema. Aquestes regulacions únicament serveixen als buròcrates mandrosos de sortir del seu despatx, evitant així que trepitgin els espais concrets i analitzin a fons els projectes concrets.

Que no tenen una gran compressió lectora els proposants de Manifest es pot veure quan citen la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic. Reprodueixen un paràgraf (Art. 19 1 b) que diu: *“Promoure les energies renovables, que s’han de desenvolupar, sempre que sigui possible, aprofitant els espais ja alterats per l’activitat humana, i minimitzar així l’ocupació innecessària del territori”*, per intentar argumentar que els projectes es volen fer en espais inalterats per l’activitat humana. La pregunta que EUROSOLAR fa als promotors de Manifest és: hi ha algun espai a Catalunya que no sigui fruit de l’activitat humana al llarg dels segles?

Diuen també que *“actualment a Catalunya tenim 29.372 ha de polígons industrials, ... amb milions de metres quadrats de teulades industrials, ... milers d’ha de baix interès ambiental, paisatgístic, agrícola i cultural”*, menystenint la realitat, on en incomptables empreses amb naus industrials ja es va posant captació solar (per si no ho saben, l'[Informe de Transició Energètica – ITE](#), realitzat pel grup TE21, ha estimat que alimentar Catalunya amb energies renovables per a tots els usos (elèctric, motriu i tèrmic) podria requerir un espai d’entre 55.000 i 79.000 ha).

Etiquetar amb qualificatius subjectius als territoris (*‘baix interès’*), demostra el biaix ideològic, heretat del passat quan es protegien uns quants espais com a justificació per permetre el destarotament ecològic de la resta del país.

Avui tots els paisatges que tenim a Catalunya són la creació humana dels nostres avantpassats. Aquesta Federació d’EdC hauria de saber que la paraula ‘paisatge’ prové del francès *‘paysage’*, que és la contracció de dues paraules: *‘pays’* i *‘visage’*, que volen dir el rostre del país. Des d’un punt de mira de l’ecologia el que importa no és tant el rostre d’un territori (amb els seus ecosistemes) sinó les funcions ecològiques que fan els ecosistemes que donen forma al territori. El problema podria ser si l’alteració d’un territori fa que els sistemes naturals d’aquests espais deixin de fer les seves funcions ecològiques. Massa vegades es miren els sistemes naturals i es veu únicament el paisatge, en comptes de veure les funcions ecològiques que fan els sistemes naturals. Una actuació pot alterar el paisatge i a la vegada millorar les funcions dels sistemes naturals. Massa vegades es fan actuacions que es justifiquen per millorar el paisatge quan en realitat destaroten les funcions ecològiques dels sistemes naturals.

El més astorant del comunicat és el que s’escriu en el punt 3. Diu: *“3. Demanem La redacció i aprovació d’un pla d’implantació de les energies renovables”*. Pel que s’escriu, sembla que la Federació EdC vol que sigui el Govern qui hagi d’implantar el que ells diuen. Això és el que solen fer països on el govern ho fa tot, sense deixar espai a la societat civil per actuar. Països centralitzats, autoritaris, on el model energètic *“s’implanta”* de dalt a baix, tal com es feia en el franquisme amb els *‘Planes Energéticos Nacionales’*. I on s’estableixen de forma dirigista *“quotes”*. A més, les entitats signants, diuen *“Aquesta implantació ha de ser controlada per l’administració”*, tot demostrant el seu desconeixement de la realitat actual de les energies renovables (especialment les tecnologies de generació d’electricitat a partir del Sol i del vent) i demostrant la seva devoció pels sistemes de governança en mans únicament de les administracions públiques, siguin formalment estats democràtics o siguin estats autoritaris.

Davant d'aquesta mena d'afirmacions, els volem recordar les paraules de Hermann Scheer, el 'pare' de la revolució energètica a Alemanya i pioner defensor acèrrim de l'apropiació social de les tecnologies de generació renovable: "**La revolució tecnològica no es dona només per la tècnica en si mateixa, sinó per les persones que aprofiten les noves possibilitats que ofereix la tècnica. D'una innovació tècnica sorgeix un moviment social. Es pot impulsar des de dalt. Però el desplegament massiu es fa des de baix. La revolució energètica es basa en l'establiment de múltiples nous fets sense demanar permís als titulars de les estructures energètiques existents**".

En tot cas caldria preguntar-se: com és que la societat civil, a Catalunya, no va fer com van fer moltes societats del centre i nord d'Europa on la ciutadania participa en projectes de generació?. Cosa que ha fet possible que el tancament de les nuclears a Alemanya, per exemple, fos la conseqüència, no només de l'oposició ciutadana a aquesta tecnologia, sinó també de generalització de l'apropiació ciutadana de les tecnologies de generació renovable. A Catalunya, els reactors nuclears, que avui encara estan en funcionament, són l'herència més enverinada que va deixar franquisme, i que cap govern, posterior a la dictadura, ha estat capaç de qüestionar.

El més fàcil del món, és culpar a l'altre per no tancar les nuclears, que no pas fer possible i real "*la revolució energètica basada en l'establiment de múltiples nous fets sense demanar permís als titulars de les estructures energètiques existents*", tal com predicava i practicava el nostre president honorífic, Hermann Scheer (epd).

I relacionat amb això, EUROSOLAR Catalunya pregunta a la Federació d'EdC, com és que cap de les entitats que formen la Federació es troba entre les entitats que participen en el primer projecte eòlic comunitari que s'ha fet al país, essent com ha estat, un clar exemple d'apropiació social d'un sistema de generació distribuït?. Avui, ben entrats en el segle XXI, ja no serveixen els pomposos discursos del segle XX, dient el que s'ha de fer, doncs si es vol disposar de credibilitat social, s'ha de posar en pràctica el que es diu i es predica.

Pel que fa al que el manifest proposa en el punt 4 ("*implementar la transparència en la tramitació*") demostra, una altra vegada que no s'han llegit, o no han comprés, el que està escrit en el decret Llei 16/2019, doncs per obtenir l'autorització d'un projecte s'han de passar nombrosos tràmits administratius, i la seva corresponent informació pública.

Finalment, el que es proposa en el punt 5 ("*Redactar un Pla de l'Energia a Catalunya – PECA7*") demostra que no saben en quin món, ni en quin país, viuen. Vivim en un país ocupat, on el poder sobre l'energia està en mans del govern espanyol. Anteriors governs de Catalunya han volgut fer veure que podien fer Plans d'Energia. I el que han fet ha estat simples 'brindis al Sol', doncs si anem a mirar les dades contingudes en tots els anomenats Plans d'Energia a Catalunya, no han servit per a res, incomplint, una i altra vegada, els objectius que es posaven. I vivim en un món, on l'energia ha deixat de ser un monopoli (com havia estat, monopoli d'Estat – França o Itàlia - o monopoli privat – Estat espanyol). Avui en el marc europeu són plenament vigents les Directives que conformen el [Clean Energy for All Europeans Package](#), que donen personalitat jurídica a les Comunitats d'Energia i a les Comunitats d'Energies Renovables.

I finalment, una observació amb l'abús que se sol fer de la paraula 'consum' quan es parla o s'escriu sobre energia. La termodinàmica ens va ensenyar (ja fa una pila d'anys) que l'energia no és consumeix, simplement es fa servir, i tot fent-la servir es transforma de disponible a no disponible. Però mai s'ha consumit, ni es consumeix ni es consumirà. El que és consumeix són els materials fòssils i nuclears, doncs cremant-los o fissionant-los consumim els materials fent-los indisponibles a les generacions futures, però l'energia alliberada per combustió o fissió, la fem servir directament o la transformem. Pel que fa a l'energia que disposem a partir de les tecnologies solars i eòliques, simplement captem l'energia continguda en els fluxos biosfèrics, la transformem en energia útil i la fem servir per disposar de serveis, tot degradant-la. Mai la consumim.

Fer servir aquesta mena de llenguatge en parlar d'energia, demostra el grau de dependència mental que algunes persones tenen de la societat fòssil i nuclear que ha dominat al llarg del segle XX. Rebutjar l'ús d'aquest llenguatge, és el primer pas per fer la REVOLUCIÓ energètica.

Carta Oberta:

http://energiasostenible.org/mm/file/AER01_19971023%20CartaObertaDebatEolic.pdf

Comunicat: http://energiasostenible.org/mm/file/EurEs-ACat07_AntieolicsCat-np.pdf

Informe: http://energiasostenible.org/mm/file/EurEs-ACat07_AntieolicsCat.pdf

Informe de Transició Energètica - ITE:

<http://energiaibosc.com/wp-content/uploads/informeste/Catalunya.pdf>

Clean energy for all Europeans Package:

https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-strategy/clean-energy-all-europeans_en